

Dimecres 8 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 10,32-45): En aquell temps, eren de camí pujant a Jerusalem, i Jesús anava al davant d'ells, i n'estaven sorpresos; i els qui el seguien tenien por. I prenent un altre cop els Dotze, començà a dir-los les coses que havien de succeir-li: «Mireu que pugem a Jerusalem, i el Fill de l'home serà posat a mans dels grans sacerdots i dels escribes, i el condemnaran a mort, i el posaran a mans dels gentils, i l'escarniran, i li escopiran, i l'assotaran, i el mataran, i al cap de tres dies ressuscitarà».

I se li acosten Jaume i Joan, fills de Zebedeu, dient-li: «Mestre, volem que el que et demanem, ens ho facis». I ell els diu: «Què voleu que us faci?». I ells li diuen: «Concedeix-nos que, en la teva glòria, ens assegum l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra». Però Jesús els diu: «No sabeu el que demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo bec, o ser batejats amb el baptisme amb què jo soc batejat?». I ells li diuen: «Podem!». I Jesús els diu: «El calze que jo bec, sí que el beureu, i amb el baptisme amb què jo soc batejat, sereu batejats vosaltres; però estar asseguts a la meva dreta o a la meva esquerra, no és cosa meva concedir-ho, sinó a aquells per als quals està preparat».

I sentint-ho els deu, començaren a indignar-se amb Jaume i Joan. I cridant-los Jesús, els diu: «Sabeu que els qui semblen manar entre les nacions les oprimeixen, i els seus prínceps les tenen dominades. Però no és pas així entre vosaltres, sinó que el qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà servidor vostre; i el qui vulgui entre vosaltres ser primer, serà servidor de tots; ja que el Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts».

«El Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts»

Rev. D. René PARADA Menéndez
(San Salvador, El Salvador)

Avui, el Senyor ens ensenya quina ha de ser la nostra actitud davant la Creu. L'Amor ardent envers la voluntat del seu Pare, amb vista a consumir la salvació del gènere humà, —de cada home i de cada dona— el mou a anar de pressa cap a Jerusalem, on «serà posat a mans (...), i el condemnaran a mort (...), i l'assotaran, i el mataran» (Mc 10,33-34). Tot i que a vegades no entenem o, àdhuc, tinguem por davant del dolor, el sofriment o les contradiccions de cada jornada, hem de procurar unir-nos —per amor a la voluntat salvífica de Déu— amb l'oferiment de la creu de cada dia.

La pràctica assídua de l'oració i dels sagraments, especialment el de la Confessió personal dels pecats i el de l'Eucaristia, faran créixer en nosaltres l'amor a Déu i als altres per Déu de tal manera que serem capaços de dir «Podem!» (Mc 10,39), malgrat les nostres misèries, pors i pecats. Sí, podem abraçar la creu de cada dia (cf. Lc 9,23) per amor, amb un somriure; aquesta creu que es manifesta en la vida ordinària i quotidiana: la fatiga en el treball, les dificultats normals en la vida de família i en les relacions socials, etc.

Solament si abracem la creu de cada dia, negant els nostres gustos per tal de servir els altres, aconseguirem identificar-nos amb el Crist, que vingué «a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts» (Mc 10,45). Joan Pau II explicava que «el servei de Jesús assoleix la seva plenitud amb la mort en Creu, és a dir, amb la donació total de si mateix». Imitem, doncs, Jesucrist, tot transformant constantment el nostre amor a Ell en actes de servei envers totes les persones: rics o pobres, amb molta o poca cultura, joves o ancians, sense distincions. Actes de servei per tal d'apropar-los a Déu i alliberar-los del pecat.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«“Déu veritable” i “Home veritable” es conjuguen harmoniosament en l’única persona del Senyor. D’aquesta manera, tal com convenia per al nostre remei, l’únic i mateix mediador entre Déu i els homes va poder alhora morir i ressuscitar» (Sant Lleó Magne)

-

«Si l’habitual és que l’impur, amb el contacte, contagiï el que és pur, aquí tenim el contrari. En aquest contacte, la brutícia del món és realment anul·lada, transformada mitjançant el dolor de l’amor infinit» (Benet XVI)

-

«Per la seva obediència al Pare plena d’amor, ‘fins a la mort de creu’ (Fl 2,8), Jesús va dur a terme la missió expiatòria del Servidor sofrent que ‘justifica les multituds carregant-se damunt seu les seves faltes’ (Is 53, 11)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 623)